

[Anders Poulsen]

skal nedbringe afskrivningsgrundlaget i forbindelse med køb af ejendomme til kontantværdien. Der er ingen ændringer sket i den vurdering, der finder sted, der kan betinge dette.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Under de ikke ganske få diskussioner, der blev ført i dette ting, før vi indførte kontantvurderingen, blev der af de partier – bl.a. mit – der med venstre diskuterede værdien af at indføre kontantvurdering, ustandselig peget på, at man ikke bare kan regne med at få kontantvurderingen ind, når det gælder om at betale skatter; så bliver den brugt alle steder. Det er lige netop det, vi oplever nu.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Det er dog underligt, som det ofte lykkes hr. Bernhard Baunsgaard at forvirre begreberne. Nu igen!

Vi har i masser af år, og vi kan det da stadig, afskrevet på anskaffelsesgrundlaget, også når vi køber fast ejendom. Det er der ikke spor tvivl om. Det har vi gjort i umindelige tider, indtil vi i fjor indførte kontantvurderingsprincippet, som jo, som det allerede er sagt, går ud på, at når man vurderer på gammeldavs manér, så omregnes der. Man kan være enig i det eller ej, det er i og for sig ganske ligegyldigt. Derefter er der sket det, at når man gør sin formue op, så medregner man sin faste ejendom til den ejendomsvurdering, den har, men man afskriver på sin anskaffessum. Lad os klare begreberne!

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Jeg kan hovedsagelig holde mig til det, der sidst blev sagt, men må altså konstatere, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke gav den logiske forklaring, jeg efterlyste. Det havde jeg næppe heller ventet!

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hvad hr. Anders Poulsen venter, skal jeg såmænd ikke blande mig i – man kan jo ikke

forlange fantasi af alle medlemmer i denne sal.

Jeg gjorde opmærksom på, da venstre ustandselig talte om kontantvurdering, at logisk ville den få en række følgevirkninger. I dag behandler vi en af dem. Så kan man sige: ja men sådan burde det ikke være; vi burde som skatteydere have alle fordele af kontantværdien og ingen ulemper; når det gælder om at betale skatter og andet. Men sådan fungerer tingene ikke, og det ved man jo godt.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Da vor ordfører på grund af møde i retsudvalget ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne kort sige følgende:

Regeringen betragter disse 3 lovforslag som nært forbundne. Det gør VS ikke. Vi ser ikke noget som helst til hinder for at rydde op i fradragsjunglen uden samtidig at indføre nye fradragsfiduser eller at udvide dem, der allerede findes.

Vi kan således støtte lovforslag nr. L 127 om begrænsning af anvendelsen af investeringsfonds, som vi selv tidligere har foreslået helt afskaffet, og som vi forleden tilsagde SF støtte til begrænsningen af i forbindelse med behandling af lovforslag nr. L 66. Vi foretrækker SFs forslag, som også omfatter bureauer, reklamevirksomheder, skønhedssaloner, m. m., og som udelukker forlodsafskrivning på f. eks. skibe i forbindelse med henlæggelse til investeringsfonds. Vi finder, at skatteministeren og socialdemokratiet skylder en begrundelse for, hvorfor de ikke vil gå med til det. Men kan det ikke være andet, støtter VS som bekendt selv den mindste forbedring, således også dette forslag fra skatteministeren, der giver et merprovenu på 300 mill. kr. fra 1983. For øvrigt vil vi gerne medvirke til at give det gyldighed allerede fra indkomståret 1982.

Vi kan også støtte lovforslag nr. L 128 om et års afkortning af det midlertidige 5 pct.s investeringsfradrag. Det burde aldrig have været indført, og vi har tidligere krævet det sløjfet. Også her medvirker vi gerne til at lade forslaget omfatte indkomståret 1982, men kan det ikke været andet, stemmer vi for ministerens forslag. Det giver et provenu på 500 mill. kr. over et par år.